

tes, at dette Antal er ingenlunde lige for alle Hingstene; det vil tværtimod befindes, at enkelte af dem i 5—6 Aar ikke have bedækket flere Hopper, end een Hingst kunde have bedækket i eet Aar, hvorimod andre, som nyde Tillid — og nogle af dem fortjene det — bedække 150 Hopper, som er omtrent 70 flere end tilbørligt; det er svækkende for Hingstene og fremkalder Ufrugtbarhed idetmindste i de 50 Tilfælde. Jeg skal dernæst tillade mig med Hensyn til, at jeg før omtalte Antallet af de Heste, der bleve udførte fra det danske Monarchi, at gøre opmærksom paa, at, isald Antallet af de udførte Heste var steget siden 1852, vilde der maaffee fra Stutteribestyrelsens Side være blevet henpeget derpaa som en Anthyndning om, at den virkede gavnligt. Nu findes imidlertid det Modsatte at være Tilfældet. Udsørselen har stadig været i Aftagende og er fra 1852, da den var 16,000, til 1857 gaaet ned til 9,700. Nu vil jeg ikke paastaae, at denne Nedgang ene og alene kan tilskrives Landstutteriernes uheldige Indvirkning, men jeg har fremhævet dette for at imødegaae en mulig Formening om, at man ved at see hen til Udsørselsforholdene kunde finde Noget, der tydede paa en mindre uheldig Indflydelse end den, som Mange med mig antage, at Landbestyrerne af den saakaldte Dorffshire Race have udøvet paa Landets Hesteopdræt. Der er et andet Moment, som, naar man søger at forskaffe sig Veiledning til Bedømmelsen af formodet Tilbagegang eller Fremgang af disse Forhold, ikke er uden Bægt; det er det, som viser sig ved Remonteringen af den kongelige Marstald. Fra den Tid af, da Stutteriet paa Frederiksborg ophørte at remontere de kongelige Stalde, nemlig fra 1841, indtil 1855. inclusive har den kongelige Stald kunnet gjøre og gjort alle Indkjøbene af Hjøreheste i Indlandet, men i de sidste 3 Aar har et andet Forhold gjort sig gjældende. Jeg holder i min Haand et Brev fra Chefen for Hs. Majestæts Stald-Stat, hvori han beklager at have været nødt til at remontere fra Udlandet, og det fordi det ikke har været ham muligt her at opdrive Heste, der vare skikkede til den Tjeneste, som fordres af Hs. Majestæts Heste. Fordringerne til disse ere de samme nu som før, men man har ikke kunnet faae dem, uagtet Stald-Staten i

Middelpris betaler 600 Rd. pr. Hest. Dette er vel ikke noget absolut afgjørende Bevis for en Tilbagegang, men det tyder stærkt derpaa.

Til yderligere Veiledning i Bedømmelsen skal jeg med den høitærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse nogle Bemærkninger af en anseet Hesteopdrætter i Jylland (Brandt paa Klarupgaard), der har et omfattende Kjenndskab til Forholdene. Jeg beder om Tilladelse til at oplæse dem, fordi det, naar jeg skulde referere det rige Indhold, vilde medtage mere af Thingets Tid, end naar jeg oplæser hans Uttringer.

„Gjenoprettelsen af Landstutteriet og dets Remontering med coachhorse-Hingste blev almindelig hilset med Glæde i Jylland, da Stemmer herfra meget havde tilraadet at benytte denne Race paa Grund af den store Nytte, de for ca. 30 Aar siden af afdøde Stutimester Nielsen i England indkjøbte Hingste, som for en Deel gik over til det daværende Landstutteri paa Moesgaard, havde stiftet, idet de med deelte Afkommet de Egenstaber, som især savnes hos den jydsk Hest, uden at betage den de Fortrin, som gjøre denne Race saa søgt. Hingstene Ellis ved Randers, Sir Richard paa Nørø, Blackwood ved Aalborg &c. have saaledes virket fordeelagtigt gjennem mange Generationer, og Spor af deres Blod findes endnu hyppigt i disse Egne.

Paa Grund af disse Antecedenter begyndte derfor det nye Landstutteri sin Virksomhed under meget heldige Auspicier, da tilmed disse Hingste, som man antog vare af samme Race, ved deres Størrelse, Figur og Knoffelstyrke havde Opinionen for sig og vandt Opdrætternes Bisald. Jyllands bedste Hopper bleve trukne til dem, hvortil Bestemmelsen i nævnte Lovs § 7, at de Hopper, som ved Dyrskuerne indbrændes som tjenlige til Tillægsdyr, bedæktes uden Betaling af Landshodhingstene, endmere bidrog, uagtet dennes Nytte turde være meget problematisk, da jo alle Hopper, saavel af Arbeids-, Ride- som Lurusstjorehesterace, altsaa med de forskjelligste Bygningstræk, naar de befindes tjenlige til Nol, indbrændes, og